19/05/2022

“Γιατί τόση υποτίμηση;” του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Με τίτλο “Γιατί τόση υποτίμηση;” ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος αναφέρεται στο γιατί ξεχωρίζει η Μάχη της Κρήτης στην σύγχρονη εποχή. Ταυτόχρονα επισημαίνει ότι κατά τον εορτασμό της 81ης Επετείου της Μάχης της Κρήτης «στο Μνημείο των Ευελπίδων», δεν υπήρχε εκπροσώπηση από την Σχολή Ευελπίδων.

“Στην σύγχρονη εποχή μετά τους Βαλκανικούς αγώνες η Μάχη της Κρήτης ξεχωρίζει ως «μεγάλο σύμβολο» «που αναπτέρωσε το ηθικό των σκλαβωμένων λαών της Ευρώπης, ντρόπιασε τις αήττητες έως τότε δυνάμεις της Βερμαχτ και καθυστέρησε την εισβολή των Χιτλερικών στην Σοβιετική Ένωση με αποτέλεσμα να τους βρει ο χειμώνας και να τους σταματήσει μπροστά στην Μόσχα», όπως θα πει ο μεγάλος Μίκης Θεοδωράκης”, τονίζει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε αναλυτικά το κείμενο του Σεβασμιωτάτου:

«Σοβαρό είναι το πρόσωπο της Κρήτης, πολυβασανισμένο. Μαδάρες γυμνές, τραχειές, αγέλαστες. Κοιτάζεις από το αεροπλάνο την Κρήτη ν’ απλώνεται στη θάλασσα και νιώθεις πως αληθινά το νησί τούτο είναι γιοφύρι ανάμεσα στις τρεις τούτες μεγάλες Μοίρες.

Για πρώτη φορά στην Ευρώπη πήδηξε κι’ έχτισε φωλιά στην Κρήτη το πεινασμένο αρπαχτικό πουλί που το λέμε Πνεύμα. Άπλωσε τις φτερούγες του στο Κρητικό χώμα και γέννησε το μυστηριώδη, βουβό ακόμα, όλο ζωή, χάρη, κίνηση και λαμπρότητα, Κρητικό πολιτισμό.

Η Κρήτη έχει αληθινά κάτι το πανάρχαιο, το άγιο, το πικραμένο και περήφανο, που έχουν οι χαροκαμένες μάνες που γέννησαν παλικάρια.

Έχει τόσο πολύ πολεμήσει κι υποφέρει η γης ετούτη, έχει τόσο πολύ συνηθίσει το θάνατο, που τον ξεφοβήθηκε πια και μπορεί να γελάει και να παίζει μαζί του», γράφει ο Νίκος Καζαντζάκης το 1945 όταν για σαράντα μέρες, όπως ο ίδιος λέει: «….γύριζα.. την Κρήτη, για να δω τα χωριά που γκρέμισαν κι έκαψαν οι βάρβαροι και τους άντρες και τις γυναίκες που τους έντυσαν τη μαύρη αρματωσιά του πένθους.

Περίμενα ν’ ακούσω κλάματα και να δω χέρια ν’ απλώνονται να ζητούν την βοήθεια. Και βρήκα ανυπόταχτες, απαράδοτες ψυχές και κορμιά μισόγυμνα πεινασμένα Κι’ αλύγιστα».

Μάιος: μήνας τιμής και μνήμης της θρυλικής εποποιίας του νεότερου Ελληνισμού· μία από τις λαμπρότερες σελίδες της ιστορίας μας, γραμμένη στη «ιστορική και μοναδική ανά τον κόσμο», όπως δικαίως ονομάστηκε, Μάχη της Κρήτης κατά των Γερμανών κατακτητών.

Στην σύγχρονη εποχή μετά τους Βαλκανικούς αγώνες η Μάχη της Κρήτης ξεχωρίζει ως «μεγάλο σύμβολο» «που αναπτέρωσε το ηθικό των σκλαβωμένων λαών της Ευρώπης, ντρόπιασε τις αήττητες έως τότε δυνάμεις της Βερμαχτ και καθυστέρησε την εισβολή των Χιτλερικών στην Σοβιετική Ένωση με αποτέλεσμα να τους βρει ο χειμώνας και να τους σταματήσει μπροστά στην Μόσχα», όπως θα πει ο μεγάλος Μίκης Θεοδωράκης.

Η Κρητική ψυχή όρθωσε το ανάστημα της ενάντια στον επίβουλο κατακτητή και οι αγώνες των ηρωικών – μεγάλων Κρητών γεννητόρων και πατέρων μας, έγραψαν με χρυσά γράμματα την εποποιία του νεότερου Ελληνισμού.

Μάιος: μήνας χρέους, τιμής και ευθύνης λοιπόν, αλλά και μήνας αυτοκριτικής και αναστοχασμού, καθώς φαίνεται πως στους ασέληνους καιρούς μας οι αξίες, τα ιδανικά και τα πιστεύω που ενέπνεαν, φώτιζαν και δυνάμωναν την ψυχή της Κρήτης, μοιάζει να είναι υποτιμημένες και να ξεθωριάζουν στα σύγχρονα… «χρηματιστήρια» που προωθούν έναν άμορφο διεθνισμό χωρίς Πατρίδα, χωρίς

σύνορα, χωρίς πίστη και ιδανικά.

Με τις σκέψεις αυτές ανηφορίσαμε, σήμερα, «στο Μνημείο των Ευελπίδων», όπως ονομάζεται για την τέλεση της επιμνημόσυνης Δέησις· σύμφωνα με το Πρόγραμμα Εκδηλώσεων εορτασμού της 81ης Επετείου της Μάχης της Κρήτης, το οποίο συντονίζει και αποστέλλει η Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

Για όσους δεν γνωρίζουν το Μνημείο αυτό βρίσκεται σε ύψωμα στην περιοχή Κολυμβαρίου, της Δ.Ε. Πλατανιά. Πρόκειται περί ιδιοκτησίας της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Γωνιάς, η οποία παραχωρήθηκε στον Ελληνικό Στρατό, για την δημιουργία του εν λόγω μνημείου.

Μνημείο, αφιερωμένο στους εννέα (9) πρωτοετείς Ευέλπιδες, τους πρώτους δηλαδή νεκρούς της Μάχης της Κρήτης, καθώς τον Απρίλιο του 1941 είχαν αποβιβαστεί στο Κολυμβάρι και φιλοξενούντο στην Ι. Πατριαρχική Μονή Γωνιάς, μαζί με τους λοιπούς Ευέλπιδες, (320 συνολικά Ευέλπιδες και Αξιωματικοί).

Ο τότε Επίσκοπος Κισάμου και Σελίνου Ευδόκιμος (Συγγελάκης), υποδέχθηκε και είχε αναλάβει την φροντίδα και φιλοξενία.

Φτάνοντας λοιπόν στο Μνημείο βρεθήκαμε ενώπιον μιας ιδιαίτερα δυσάρεστης και

στενάχωρης έκπληξης.

Ενώ ο χώρος αυτός ανήκει στον Ελληνικό Στρατό, ο οποίος όλα τα προηγούμενα χρόνια είχε το πρόσταγμα και ρύθμιζε τα της εκδήλωσης· πάντα με την συμμετοχή στρατιωτικού αγήματος, εκπροσώπησης κλπ., σε παλαιότερες δε (προ κρίσης και κορονοϊού εποχές) υπήρχε και ικανή εκπροσώπηση από την Σχολή Ευελπίδων.

Ενώ λοιπόν ουσιαστικά η εκδήλωση αυτή είναι του Ελληνικού Στρατού, αφού ο χώρος του έχει παραχωρηθεί και μέχρι τώρα ρύθμιζε και συμμετείχε, ως οικοδεσπότης, στην φετινή εκδήλωση: απών!

Ούτε παρουσία, ούτε συμμετοχή, ούτε λήψη μέριμνας και φροντίδας (ηχητικά, αναλόγια για ομιλία, κλπ)· αναγκαία και απαραίτητα σε ένα τόσο μεγάλο υπαίθριο χώρο, για την πραγματοποίηση μιας σοβαρής και οργανωμένης εκδήλωσης τιμής και μνήμης· όπως αρμόζει στους Ευέλπιδες, πρώτους νεκρούς της Μάχης της Κρήτης.

Ευτυχώς, ο Δήμος Πλατανιά (χωρίς να είναι δική του ευθύνη) καθώς ο χώρος δεν του ανήκει, φρόντισε τουλάχιστον για τα στοιχειώδη (μικρόφωνο και μεγάφωνο), για να ακουστεί έστω η ομιλία. Όπως πληροφορηθήκαμε… «άνωθεν οι εντολές» να περικοπεί η συμμετοχή του Στρατού στην περί ου ο λόγος εκδήλωση, ως και σε άλλες πολλές των ημερών, και να περιοριστεί μόνο σε τρείς.

Εάν δε έλειπαν και οι Απόστρατοι Αξιωματικοί Στρατού Νομού Χανίων, οι οποίοι προς τιμήν των, μόνοι τους οργάνωσαν την ομιλία και μετείχαν αρκετοί από αυτούς (θερμά τους ευχαριστούμε) εάν έλλειπαν λοιπόν, η ξεχωριστή και μοναδική αυτή σε συμβολισμό, νόημα και αξία εκδήλωση τιμής και μνήμης, θα φάνταζε παντελώς υποτιμημένη και απαξιωμένη.

Παρών όμως ο Ακόλουθος της Βρετανικής Πρεσβείας, ο οποίος κατέθεσε και στεφάνι (μόνος του ο άνθρωπος), ως επίσης και εκπρόσωπος των βετεράνων της Μεγάλης Βρετανίας (και αυτοί μόνοι τους)!! Κατέθεσαν στεφάνια οι άλλες Χώρες και όχι εμείς! Δεν θα αναφερθώ στα όσα σχόλια, δικαίως κατά την άποψη μας, ακούστηκαν και την απογοήτευση που ένοιωσαν οι συμμετέχοντες.

Χρέος και ευθύνη όμως επιτάσσει, θεωρώ, σε Φορείς και Πρόσωπα, να διερωτηθούμε προς τι αυτή η υποτίμηση της θυσίας των πρώτων νεκρών της Μάχης της Κρήτης; Πως δικαιολογείται να είναι παρόντες και να
μετέχουν εκπρόσωποι άλλων Χωρών, να μας τιμούν με την παρουσία τους εκπρόσωποι των Βετεράνων και να απουσιάζει ο καθ΄ ύλιν αρμόδιος και υπεύθυνος του χώρου και της εκδήλωσης;

Τι μηνύματα δίδουμε όχι μόνο στους Βετεράνους συμμάχους μας, αλλά και στις νεώτερες γενιές, το αύριο της Πατρίδας μας; Αξιοσημείωτη, επίσης, και η παντελής απουσία της Σχολικής Κοινότητας της περιοχής Κολυμβαρίου με πολυπληθή Σχολεία: (Νηπιαγωγεία, Δημοτικά, Γυμνάσιο, Λύκειο).

Λησμονήσαμε, άραγε, πως.. «οι ιστορικές παραδόσεις πλάθουν τους λαούς και τα ιστορικά σύμβολα δημιουργούν τους χαρακτήρες των ανθρώπων»; πως… «ο κάθε άνθρωπος μεγαλώνει με τις παρακαταθήκες των προγόνων του»; Τόσο πολύ.. φτωχύναμε τελικά; Εάν, ναι, τότε θα πρέπει το γεγονός αυτό να λειτουργήσει αφυπνιστικά για όλους μας.

Εάν όχι, και κάτι άλλο προκάλεσε όλη αυτή την ανεπίτρεπτη, κατά την άποψη μας, υποτίμηση και απαξίωση, τότε θα έπρεπε να είχε κοινοποιηθεί και γνωστοποιηθεί. Προς αποφυγή δε τυχόν παρερμηνειών, σαφώς και τιμούμε τους αρμοδίους και υπευθύνους και επειδή ακριβώς τους τιμούμε, διερωτώμεθα και απορούμε το γιατί;

Η απόδοση των προσηκουσών τιμών στους πεσόντες για την προάσπιση της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας (επίκαιρο στις μέρες μας) δεν είναι υπόθεσις «εκκλησιαστική και.. παπαδική», όπως προ ημερών αντέτεινε συνομιλητής μου· είναι χρέος ιερό και ευθύνη όλων μας και αφορά το παρόν, μα.. κυρίως το μέλλον του τόπου και της Πατρίδας μας. Καθώς..

” Χρωστάμε σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα έρθουνε, θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί”, όπως βροντοφωνάζει ο Εθνικός μας ποιητής, Κωστής Παλαμάς.

Μητροπολίτης
Κισάμου και Σελίνου
Αμφιλόχιος